

32000R0251

L 26/8

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

2.2.2000

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 251/2000

z dnia 1 lutego 2000 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowane przy przywozie oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2798/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiające ogólne zasady przywozu oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji na okres od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. i uchylające rozporządzenie (WE) nr 906/98⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2798/1999, należy ustanowić uzgodnienia dotyczące otwarcia i zarządzania kwotami przy przywozie oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji. Obecna i przewidywalna sytuacja dotycząca dostaw oliwy z oliwek na rynki Wspólnoty pozwala na zagospodarowanie planowanej ilości. Ryzyko zakłócenia rynku jest zmniejszone pod warunkiem że przywożone ilości nie są skoncentrowane w krótkim okresie roku gospodarczego 1999/2000. Należy stworzyć przepisy dotyczące pozwoleń na przywóz tak, aby były one wystawiane w tym roku gospodarczym zgodnie z miesięcznym harmonogramem.
- (2) Dla rozsądnego zarządzania daną ilością należy stworzyć mechanizm zachęcający podmioty gospodarcze do niezwłocznego zwrotu do agencji, które je wydały, tych pozwoleń, których podmioty gospodarcze nie wykorzystają. Niezbędne jest także stworzenie mechanizmu zachęcającego podmioty gospodarcze do zwracania pozwoleń do agencji je wydających po wygaśnięciu ich terminu ważności, tak aby niewykorzystane ilości mogły być wykorzystane ponownie oraz aby Komisja o nich wiedziała.
- (3) Oliwa przywożona z Tunezji nie może przekroczyć danej ilości. Dlatego nie powinna być stosowana tolerancja, którą określa art. 8 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3719/88 z dnia 16 listopada 1988 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i na wywóz oraz świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji dla produktów rolnych⁽²⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1127/1999⁽³⁾.
- (4) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi oraz ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Tunezji z drugiej⁽⁴⁾, już dłużej nie stanowi o szczególnych uzgodnieniach co do przywozu oliwy z oliwek objętej kodami CN 1509 oraz 1510 uzyskiwanej całko-

wicie w Tunezji oraz przywożonej do Wspólnoty bezpośrednio z tego państwa poza limitem kwoty 46 000 ton po obniżonej stawce celnej.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Olejów i Tłuszczów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nierafinowana oliwa z oliwek objęta kodami CN 1509 10 10 oraz 1509 10 90, uzyskiwana całkowicie w Tunezji oraz przewieziona bezpośrednio z tego państwa do Wspólnoty, która kwalifikuje się do opłaty celnej ustanowionej w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2798/1999, może być przywożona od dnia 1 marca roku gospodarczego 1999/2000. Pozwolenia na przywóz wydaje się do wysokości 46 000 ton na rok gospodarczy 1999/2000.
2. W przypadku roku 1999/2000, bez uszczerbku dla limitu 46 000 ton, wyznaczonego dla kontyngentu taryfowego oznaczonego numerem seryjnym 09.4032, pozwolenia mogą być wydawane zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2798/1999 do 10 000 ton miesięcznie. Jednakże ilość tę zmniejsza się do 5000 ton w odniesieniu do marca oraz 8000 ton w odniesieniu do kwietnia. Jeżeli ilość dozwolona dla jednego miesiąca nie jest wykorzystana całkowicie w ciągu tego miesiąca, pozostałość należy dodać do ilości na następny miesiąc, ale potem nie może być znowu przenoszona.
3. W celu obliczania ilości dozwolonej dla każdego miesiąca tam, gdzie tydzień zaczyna się w jednym miesiącu, a kończy w następnym, należy go uważać za część miesiąca, w którym wypada czwartek.

Artykuł 2

1. W celu stosowania cła, określonego w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2798/1999, importerzy muszą złożyć wniosek o pozwolenie na przywóz odpowiednim organom Państw Członkowskich. Wnioskom tym musi towarzyszyć kopia umowy sprzedaży zawartej z tunezyjskim eksporterem.
2. Wniosek o pozwolenie na przywóz musi być złożony w poniedziałki i wtorki każdego tygodnia. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję w każdą środę o danych otrzymanych wnioskach o pozwolenia. Jednakże żadnych wniosków nie można składać w okresie od listopada do następnego lutego włącznie.
3. Każdego tygodnia Komisja opracowuje całkowite ilości, na które zostały złożone pozwolenia na przywóz. Komisja upoważnia też Państwa Członkowskie do wydawania pozwoleń do wyczerpania miesięcznej kwoty; tam gdzie istnieje ryzyko przekroczenia miesięcznej kwoty, Komisja upoważnia Państwa Członkowskie do wydawania pozwoleń na przywóz proporcjonalnie do dostępnej ilości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 340 z 31.12.1999, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 2.12.1988, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 135 z 29.5.1999, str. 48.⁽⁴⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, str. 2.

4. Po osiągnięciu maksymalnej ilości, przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 2798/1999, Komisja informuje o tym Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

1. Pozwolenia na przywóz, jak przewiduje art. 1 ust. 1, jest ważny przez 60 dni od daty wydania w rozumieniu art. 21 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3719/88, który może nastąpić do dnia 31 października 2000 r.

Pozwolenia wydaje się nie później niż pierwszego dnia roboczego następującego po tym, w którym Komisja udzieliła zezwolenia.

Zabezpieczenie przy pozwoleniu na przywóz wynosi 15 EUR za 100 kilogramów netto.

2. Jeżeli pozwolenie na przywóz nie jest wykorzystane w określonym terminie, zabezpieczenie przepada. Jednakże każda część dnia liczy się jako pełny dzień:

- jeżeli pozwolenie zostanie zwrócone do agencji wydającej w terminie odpowiadającym pierwszym dwóm trzecim jej okresu ważności, utratę zabezpieczenia należy zmniejszyć o 40 %,
- jeżeli pozwolenie zostanie zwrócone do agencji wydającej w terminie odpowiadającym ostatniej trzeciej części jej okresu ważności lub w granicach 15 dni do jej wygaśnięcia, utratę zabezpieczenia należy zmniejszyć o 25 %.

3. Bez względu na ograniczenia ilościowe w art. 1, ilość na pozwoleniach zwróconych zgodnie z ust. 2 mogą zostać ponownie przeniesione. Odpowiednie władze krajowe powiadają Komisję w każdą środę o ilościach, na które pozwolenia zostały zwrócone w ciągu poprzednich siedmiu dni.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 lutego 2000 r.

Artykuł 4

Sekcja 24 pozwolenia na przywóz, jak przewidziano w art. 1 ust. 1, posiada jeden z następujących wpisów:

„Derecho de aduana fijado por el Reglamento (CE) n.º 2798/1999

Told fastsat ved forordning (EF) nr 2798/1999

Zoll gemäß Verordnung (EG) Nr 2798/1999

Δασμός που καθορίστηκε από τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2798/1999

Customs duty fixed by Regulation (EC) No 2798/1999

Droit de douane fixé par le règlement (CE) n.º 2798/1999

Dazio doganale fissato dal regolamento (CE) n. 2798/1999

Bij Verordeningt (EG) nr 2798/1999 vastgesteld douanerecht

Direito aduaneiro fixado pelo Regulamento (CE) n.º 2798/1999

Asetuksessa (EY) N:o 2798/1999 vahvistettu tulli

Tull fastställd genom förordning (EG) nr 2798/1999”.

Bez względu na art. 8 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3719/88, ilość dopuszczona do swobodnego obrotu nie może przekroczyć wysokości wskazanej w sekcjach 17 oraz 18 pozwolenia na przywóz. Cyfra „0” jest umieszczana w tym celu w sekcji 19 zezwolenia.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2000.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji